

Derbyminder

Joakim Skovgaard Larsen

Jeg vil starte med, at takke formanden for Derbyudvalget Asger Stein for at videregive stafetten til mig og dermed give mig muligheden for, at dele mine oplevelser med denne traditionsrige og vigtige prøve.

Da jeg første gang startede på Dansk Jagthunde Derby, havde jeg deltaget på markprøver med mine forskellige pointere i 10-12 år. Da jeg en tidlig efterårslørdag i 2001 kørte mod Mors, havde jeg dog ikke helt forstået Derbyets plads i hele markprøvehierakiet. Jeg havde dog tidligere på året vundet DPK UKK med Villestoftes Roy og nu var det hans tur til at prøve kræfter med de øvrige engelske hunde fra denne generation.

Villestoftes Roy var en hund af den store kaliber, både formatmæssigt men også af fysisk størrelse. Da jeg på 1. dagen, hvor jeg havde fornøjelsen af en del gode venner fra ESK, trak Roy ud af bilen var det vist en del der tænkte: "Hvad fanden er det for en hest". Roy gik dagen igennem, som jeg syntes en derbyhund skal gå; med kæmpe stor jagtlyst, høj intensitet i en smuk kraftfuld stil og samtidig demonstrere evne til at ville holde kontakt og følges med sin fører. Holdet var besat med mange rigtigt gode hunde men fuglene var der lidt langt imellem. Dommer Jan Espersen gjorde sit yderste for at få tingene til at gå op i en større enhed. Fem minutter i fire om eftermiddagen lykkedes det Roy at finde agerhøns og behandle disse til UG. Nu begyndte jeg at fornemme hele atmosfæren omkring Derbyet.

Derbymiddagen var fantastisk, særligt da jeg havde konstateret at Roy var overført med 1A....vel vidende at træerne gror ikke ind i himmelen.

På 2. dagen skulle jeg ud i sidste slip i 1. omgang. Makkeren var en ligeså stor hanhund som Roy, dog med lidt længere pels. Jeg tror både jeg og min makkerfører var lidt spændt på, hvad der ville ske når vi slap "kraftkarlene". Det gik rigtig godt, begge hunde søgte stort og godt, dog ingen fugle. Så fik jeg et slip lige inden frokost...Roy slog langt ud til højre mod noget moseeng. Ind i engen det gik...og bum...STAND. Pulsene steg nok en smule...alt gik som det skulle..Roy behandlede en stor fasan prima. Denne situation vil jeg nok takke Niels Mølgaard Ovesen for. Niels, sammen med Jens Have og Carlo Nørtoft, var mine gode træningsmakkere da vi boede i Holstebro. Niels havde om mandagen inden Derbyet sagt til mig: "Vi skal have den hund for nogle fasaner"og det sørgede Niels så for at han kom i Mejrup...og Roy og jeg fik "pudset" fasanformen af den dag. Ingen tvivl om at denne erfaring "høstede" vi af med denne flotte fugletagning lige inden frokost på 2. dagen...og det er jo ikke så ringe endda.

Frokosten smagte godt...men hovedet havde svært ved at tænke på mad. Eftermiddagen foregik for det meste i roer, som dog ikke var større end at dem kunne Roy nemt "skridte" over. Efter endnu et godt slip efter frokost var vi klar til matchning. Roy lå inden

matchning på toppen. Finaleslippet skulle stå mod Jan Marinussen og ES Pilehave Pax. Temperaturen var efterhånden også steget en del og det var roerne i finaleslippet også. Begge hunde arbejdede stort og

kæmpede sig igennem de halvhøje roer som tappede godt på kræfterne. "Koooble" blev der råbt...intet var klokkeklart...meeen jeg havde dog en god fornemmelse i maven. Fornemmelsen blev senere også bekræftet og Roy og jeg kunne modtage det fantastiske Derbykrus, samt en masse andet fantastisk sølvtøj, som bevis på at Roy var Derbyvinder 2001.

Som det kan ses på billedet blev 2001 et helt fantastisk år for Roy og jeg. Roy fulgte op på Derbysejren i 2002 med at opnå 1 ÅK samt VK placeringer. Roy blev desværre aflivet i sommeren 2003 grundet en mavevending. Heldigvis nåede vi at bruge ham to gange i avlen...og af dette kom der endnu en Derbyvinder.

Det er sådanne ting der gør at Derbyet beviser sin værdi som en avlsprøve. Når vi ser placerede hunde på Derby også gøre sig i VK samt avle hunde, der kan gøre sig gældende på Derbyet. Dette er heldigvis også noget vi har set de sidste mange år.

I foråret 2003 fik jeg en 9 mdr. tæve efter Roy og Stødkildes Rikke: Villestoftes Rita. Rita skulle egentlig have været solgt men køber sprang fra. Jeg tilbød Gunnar Larsen, Kennel Villestofte at tage Rita op i lidt dressur. Som tidligere nævnt var jeg jo begunstiget af nogle fantastiske træningsmakker, som altid bød mig med på deres vildtrige terræner. Rita skulle egentlig have været tilbage til Gunnar...meeen sådan kom det ikke til at gå. Rita formåede i foråret også at klare sig godt i DPK UKK, kunne dog ikke leve op til faderen og måtte "nøjes" med 2. UKK...slået i finalen af en bedre hund på denne dag...Fugledes Yatzy.

Da vi nåede august i 2004 skulle derbyformen på Rita pudses af. Igen var "Trekløveret" fra Mejrup og Tvis, indeholdende "Sølvpiskedrengene" som Niels omtaler Carlo og Jens, en kæmpe hjælp for mig. Jeg havde efterhånden fået min egen fornemmelse og holdning til hvordan en Derbyhund skal "tunes" men gode råd fra de erfarne herrer blev også anvendt.

Derbyet i 2004 skulle gå i Nordjylland og med 2. dagen på Gl. Toftegaard. Rita havde weekenden forinden fået to 1 ÅK, jeg var stærkt nervøs for at hun var "for i orden" til Derbyet...det viste sig dog at hun var

"tunet" helt korrekt. Toftegaard er jo om nogen steder, et af de mest fantastiske steder at komme på prøve. Som Nold en gang sagde til mig: "Hvis din hund er i orden...så kan du ikke undgå at få en præmie her"...udover de fantastiske terræner, er Nold og hans hjælpere jo også en fornøjelse at være sammen med både som hundefører, dommer eller tilskuer.

1. dagen startede i nogle mindre roemarker godt besat med fugle og inden længe havde Rita sin første komplette fugletagning. Senere kom Rita ud på nogle store stubmarker, hvor hun viste hendes store format. Disse store stubmarker viste sig også at være godt besat med fugle og Rita opnåede at præstere fugl to gange i disse også...den ene gang nåede en flok agerhøns dog at stå af inden Erling, som dømte, og jeg kom på plads. Det var jo næsten ikke til at tro, at man igen stod med et 1A fra 1. dagen...men sådan lå landet altså.

At starte 2. dagen på et Derby og så på Gl. Toftegaard og så med 1A...ja, det fås ikke bedre. Man ved dog også at der her ikke er plads til fejl...man er i et felt med super hunde og et terræn med optimale muligheder for de hunde som har evnerne. 1. slip skulle vise sig at blive revanche fra DPK UKK i foråret. Fugledes Yatzy måtte her se sig slået af Rita som slutter slippet af med en perfekt situation for agerhøns i en grøft. Man syntes man startede dagen helt perfekt...men så ligge ud med et fejlrit slip med fugletagning...ja, så vidste man jo lidt hvor man lå henne. Der skulle dog også lige ud og præsteres i en 2. omgang...dette mod den senere finale modstander ES Myrhedens G. Granat. Begge hunde gik kæmpe stort og beviste her at disse ville være et par værdige finaledeledtagere.

Inden finalestart lå Rita rangeret som nummer et men Granat åndede hende lige i nakken med nogle flotte præstationer fra eftermiddagen. Da hundene slippes søger de begge ret frem og

forsvinder i nogle siv...det vælter op med lidt fasaner, men ingen hunde efter..de kommer dog begge hurtigt ud med et noget tændt udtryk i hovedet. Erling udviser her stor erfaring og beder os om at koble hundene og lige starte op igen. Nu starter begge hunde med at ligge sig godt ud på vinden...Rita en smule foran Granat...Rita opnår hurtigt stand i stubben...hjertet banker lige nu ret kraftigt...Erling siger:"Så er det afsted!"...vi sætter det lange ben foran..når op..samtidigt får Granat stand længere ude...jeg giver order..Rita rejser præcist fasan...ro i opflugt og skud...det ufattelige er sket...min 2. start på Derby...og min 2. Derbysejr..og så med en datter efter den første Derbyvinder Roy. Et af de øjeblikke jeg aldrig glemmer. Ligeledes glemmer jeg heller aldrig, at den første til at lykønske mig er Grethe,

Gunnar Larsens kone. Grethe har fulgt med i frisk tempo helt oppe i forreste linie...måske lidt foran...og er klar med en kæmpe krammer...fantastisk.

I modsætning til da jeg vandt med Roy i 2001, havde jeg den fornøjelse at kunne dele hele oplevelsen på dagen med opdrætteren Gunnar Larsen, Kennel Villestofte, da han og Grethe var til stede under hele Derbyet.

Rita opnåede herefter en række VK-placeringer og deltog også i mesterskabsprøve og DM. Herudover har Rita været meget flittigt brugt til al slags jagt, både klassisk jagt for stående hund men også almindelig selskabsjagt i skov, andejagt o.lign. Rita er stadig levende, 14½ år, og har altid haft en uhæmmet jagtlyst...som nogen gange også kunne løbe lidt af med hende på en prøve.

Jeg syntes nu at tiden var inde til at prøve en anden engelsk hunderace som også fascinerede mig. I 2005 anskaffede jeg mig Senjas Lullu. Lullu var en meget stilren hund med energiske og kraftbetonede bevægelser...en hund der bevægede sig fuldstændigt ubesværligt. Lullu viste hurtigt en kæmpe format men havde dog lidt svært lige ved at knække koden vedr. stand. Det lykkedes dog og det var med en god tro på det hele, at jeg og Lullu i 2007 igen drog mod Nordjylland for at deltage i Derby.

1. dagen gik vi på nogle fine terræner ud mod Limfjorden. Fuglene ville ikke dog ikke helt komme frem fra deres skjul. Lullu viste hurtig at hun havde det format vi ønsker at se på en derbyhund. Dommer Christian Johansen blev også ved med at afprøve Lulle...selvom der lige var et øjeblik ungdommelighed med lidt sommerfugle. Klokker 5 minutter i 4 opnåede Lulle stand i en grøft...en fasan havde naglet sig godt og grundigt men kom til sidst op. 3. start på et Derby og 3. gang med til 2. dagen...ikke så ringe..denne gang dog "kun" med et 1B.

2. dagen startede med tåge og dårlig sigt. Lullu skulle ud i et af de første slip. Hun startede som dagen før, bringer sig i kontakt med agerhøns men forholdene gjorde at dommerne ikke helt kunne bedømme situationen...sikkert nogle tilskuere, der kunne...Dommerne vælger at lade dette tælle positivt. Lullu fortsætter til matchning og starter her med at slå Kogtveds Vincitore ved nu afdøde Valdemar Larsen, en hædersmand fra Sydfyn som gjorde et kæmpe arbejde for de engelske hunde ude i den store verden. I næste slip måtte vi dog se os slået af en anden stor hundemand fra Fyn; nemlig Svend Buchhave og Blålyngens Trille. Lullu opnåede at blive 5. vinder på Derbyet. Jeg var stolt af min lille setter...også lidt af mig selv..tre starter...tre placeringer. På dette Derby blev Lullu's kuldbroder Senja's Saxo foriøvrigt Derbyvinder efter fejende flot opvisning i matchning og finale.

Ind imellem alt arbejdet med disse fantastiske hunde, var jeg også blevet markprøvedommer. I 2009 fik jeg fornøjelsen af at dømme på Derbyet. Dette var på Sydsjælland i et varmt efterår. Det var med en dyb respekt at jeg påtog mig hvervet til at bedømme og udpege de kommende talenter blandt de engelske hunde. Som det er normal kutyme, dømte jeg som 1.gangs dommer på derbyet selvfølgelig kun på 1. dagen.

Året efter blev jeg igen inviteret, denne gang til begge dage. Derbyet skulle gå ved Ribe og omegn. Dette var ekstra spændende, da dette var det første forårsderby. Da ordførende dommer blev skadet overtog jeg dette hverv. Tror ikke at der som dommer, kan vises en mere tillid end ved at give en "taktstokken" til denne prestigefyldte prøve. Jeg var godt hjulpet af to erfarne

dommerkollegaer og vi havde to fantastiske dage i det Sønderjyske. Det var efter min mening et meget vellykket "forårsderby" med mange gode hunde. En helt fantastisk oplevelse også at mærke Derby-stemningen som dommer. Masser af spænding omkring forskellige situationer, som krævede en saglig vurdering og grundning forklaring til publikum, som ventede spændt på dommerteamets

bedømmelse af situationen og konsekvenser for ekipagen.

Min sidste og nyeste oplevelse med Derby'et blev desværre lidt på afstand men ikke mindre oplevelsesrig. Jeg modtog i foråret 2015 en lovende unghund fra Gunnar Larsen; Villestofftes Puk. Hun skulle lige trænes lidt og slibes lidt på kanterne. Puk gav sved på panden i starten men viste hurtigt gode takter. Jeg opnåede 1. pr. UK første gang jeg stillede hende, dette var på DPK hovedprøve 2015.

Sommeren 2015 skulle jeg udstationeres i Holland

med mit arbejde, Puk måtte tilbage til Gunnar. Puk fortsatte de gode takter og kom også lidt på træningsferie ved Anne Marie. Puk var tilmeldt Derby i foråret 2016 og Kennel Villestofftes "Grand Old Man" Gunnar Larsen ønskede selv at føre Puk. Efter 2. dagen endte Gunnar og Puk som 3. vinder på Derbyet 2016, en imponerende indsats i en alder af 81 år...og siger vel også lidt om hunden. Jeg ville meget gerne have været til stede og lykønske Gunnar men det blev over telefonen.

Der skal lyde en stor tak til Derbyudvalget. I gør det virkeligt godt. I finder de bedst egnede terræner til afprøvning af vore talenter, I giver instruktioner og Jeres visioner for hvordan bedømmelsen skal udføres og jeg syntes virkeligt I rammer rigtigt. Vi ser nu også hunde placeret på Derbyet som senere opnår

topplaceringer på vinderklasser, så giver det hele rigtig god mening. Der er en rigtig god balance imellem søg, fart og stil men samtidigt effektivt og samarbejde.

I min optik skal vi forsøge, at avle stående engelske jagthunde, som skal besidde en uhæmmet jagtlyst og vildtbegær, de skal være kontaktsøgende og så skal de jage med høj intensitet, stilfulde og kraftbetonede bevægelser. De skal have jagtforstand og kunne tilpasse sit søg i forhold til terræn og i samarbejde med føreren/jægeren. Det er dette, at Derbyet skal hjælpe os med.

Som beskrevet i mine Derbyminder, er der særligt i Holstebro området nogle gode og dygtige hundevenner, som har haft indflydelse på mine oplevelser og præstationer på Derbyet. Det er dermed mig en fornøjelse at give stafetten videre til en højt respekteret hundefører og ven; værsgo Jens Have, lad os høre om dine minder.

De bedste hilsener fra Holland

Joakim Skovgaard Larsen